

Versiune anonimată

Traducere

C-677/21 - 1

Cauza C-677/21

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

11 noiembrie 2021

Instanța de trimitere:

Vredegerecht te Antwerpen (Belgia)

Data deciziei de trimitere:

8 noiembrie 2021

Reclamantă:

Fluvius Antwerpen

Pârât:

MX

**Vredegerecht
van het 2de kanton
Antwerpen (Judecătorul de
pace din cantonul al doilea,
Antwerpen)**

HOTĂRÂRE

[*omissis*]

- **Opdrachthoudende vereniging FLUVIUS ANTWERPEN (Asociația însărcinată cu misiunea FLUVIUS ANTWERPEN)** [*omissis*], cu sediul social în [*omissis*] Antwerpen, [*omissis*]

[*omissis*]

reclamantă

- MX [omissis], cu domiciliul în [omissis] Antwerpen, [omissis]

pârât

Procedura

[omissis]

[Informații privind actele de procedură în fața instanței de trimitere]

Evaluarea cererii

- 1 MX a fost acționat în justiție de operatorul rețelei de distribuție, Fluvius Antwerpen (denumit în continuare „Fluvius”) pentru plata sumei de 813,41 euro (inclusiv TVA), majorată cu dobânzi de întârziere de 4,80 euro și dobânzi judiciare, de la momentul citării, pentru utilizarea de electricitate [omissis] în perioada 7 mai 2017 - 7 august 2019.

Această facturare nu a avut loc deoarece lui MX i s-a livrat electricitate de către Fluvius în baza obligației de serviciu public a Fluvius, în temeiul articolului 5.2.3. alineatul 1 din Energiebesluit (Decizia privind energia. Această dispoziție prevede că, în cazul în care contractul unui client casnic este reziliat de furnizorul său de energie, de exemplu din cauza neîndeplinirii obligațiilor de plată, iar acest client nu încheie un nou contract la un alt furnizor de energie, el este deservit de operatorul rețelei de distribuție.

Această facturare a avut loc deoarece, la adresa la care locuiește, [omissis] MX a consumat electricitate fără a încheia un contract în acest scop cu un furnizor comercial de energie și fără a fi avut la acea adresă un contract reziliat anterior de un (alt) furnizor comercial de energie, el fiind prin urmare deservit de Fluvius, în baza obligației de serviciu public. Cu alte cuvinte, facturarea a avut loc după ce Fluvius a constatat, în timp, acest consum efectiv, denumit consum ilicit. În urma comparației dintre indexul contorului de la începutul consumului ilicit și indexul contorului de la sfârșitul consumului ilicit, s-a facturat pentru consumul din această perioadă suma de 813,41 euro, din care 131,45 euro reprezentând TVA.

Având în vedere temeiul juridic al facturării, consumul ilicit, vrederechter (judecătorul de pace) i-a solicitat reclamantei Fluvius să adopte o poziție cu privire la exigibilitatea TVA pentru suma facturată.

- 2 [omissis] [Fluvius adoptă următoarea poziție]:
 - Articolul 5.5.1.§ 5 din Decizia privind energia prevede că, atunci când un consum are loc fără contract de furnizare, acest consum poate fi imputat proprietarului sau utilizatorului de către operatorul rețelei.

- Având în vedere că relația dintre acest client și operatorul rețelei de distribuție care furnizează energia este una de natură reglementară, consumul ilicit nu reprezintă o faptă ilicită [...].
- Pentru acest consum ilicit se datorează TVA, în temeiul articolului 10. alineatul 2 din BTW-Wetboek (Codul TVA-ului). Conform acestui articol, o livrare este supusă TVA-ului dacă există un transfer al dreptului de proprietate asupra unui bun, cu plata unei compensații, printr-un ordin emis de o autoritate publică sau în numele unei autorități publice și, în general, în baza unei legi, a unui decret, a unei ordonanțe, a unei decizii sau a unui regulament administrativ.

3

3.1 [omissis] [trimitere la jurisprudența națională pe care instanța de trimitere nu o consideră relevantă]

3.2 Pentru perioada facturată, este relevant [omissis] regulamentul de racordare al Fluvius [omissis].

Acest regulament de racordare nu precizează nimic cu privire la valoarea compensației care va fi imputată în caz de consum ilicit și nici cu privire la întrebarea dacă pentru această compensație se datorează TVA-ul. [omissis] [A]rticolul 7.10 [omissis] prevede următoarele:

[omissis] Consumul ilicit de energie și compensarea regularizării atât pentru consumul înregistrat, cât și pentru eventualul consum neînregistrat, ca urmare a consumului ilicit, vor fi imputate de DNB. [omissis]

- 4 Înainte de 1 mai 2018, nu exista un text normativ care să se pronunțe în mod explicit cu privire la imputarea sau neimputarea TVA-ului pentru compensarea datorată de persoana care a consumat energie în mod ilicit. De la 1 mai 2018, după modificarea Energiedecreet (Decretul privind energia) și a Deciziei privind energia, există norme în acest sens.

Consumul ilicit și compensarea acestuia sunt în prezent reglementate de articolul 1.1.3, 40° /I coroborat cu articolul 5.1.2 din Decretul privind energia și articolul 4.1.2 din Decizia privind energia.

Articolul 1.1.3, 40° /I din Decretul privind energia definește noțiunea de fraudă cu energie drept *orice acțiune ilicită a oricărei persoane, atât activă, cât și pasivă, care este însoțită de obținerea unui avantaj necuvenit*. Vrederechter (judecătorul de pace) apreciază că consumul de electricitate din rețea fără a încheia un contract comercial și fără a comunica acest lucru operatorului rețelei de distribuție poate fi considerat o *acțiune ilicită a oricărei persoane, atât activă, cât și pasivă, care este însoțită de obținerea unui avantaj necuvenit*.

3

În plus, articolul 5.1.2 din Decretul privind energia prevede că cheltuielile pe care operatorul rețelei de distribuție le-a efectuat pentru repararea fraudei cu energie menționate la articolul 1.1.3, 40° /l, a), b), c), d) și g), costurile deconectării, menționată în alineatul precedent, regularizarea racordării sau a instalației de contorizare, reracordarea, avantajul obținut în mod ilicit, costurile pentru avantajul obținut în mod ilicit și dobânzile sunt suportate de utilizatorul rețelei în cauză. La acestea se adaugă faptul că operatorul rețelei sau mandatarul său recuperează costurile menționate, precum și avantajul obținut în mod ilicit și dobânzile direct de la utilizatorul rețelei.

Articolul 4.1.2.§ 1 din Decizia privind energia indică modul în care trebuie calculat avantajul necuvenit și care sunt elementele care fac parte din avantajul obținut în mod ilicit. Astfel, avantajul obținut în mod ilicit se referă, printre altele, la eludarea costurilor pentru energia furnizată (art. 4.1.2. alineatul 1 al treilea paragraf punctul 4° Decizia privind energia).

De asemenea, articolul 4.1.2. alineatul 3 prevede că compensarea imputată pentru avantajul obținut în mod ilicit se stabilește într-un mod bine definit, inclusiv impozite, taxe și TVA.

- 5 Cu toate acestea, vrederechter (judecătorul de pace) se întreabă dacă dispoziția care prevede imputarea TVA-ului nu încalcă Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (denumită pe scurt „Directiva TVA”).

În primul rând, vrederechter (judecătorul de pace) se întreabă dacă articolul 2 alineatul (1) litera (a) și articolul 14 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din Directiva TVA permit perceperea TVA-ului pentru o compensare datorată pentru consumul ilicit de energie.

Articolul 2 alineatul (1) litera (a) prevede că livrarea de bunuri efectuată cu titlu oneros într-un stat membru de către o persoană impozabilă care acționează ca atare este supusă TVA-ului. Articolul 14 alineatul (1) adaugă că „livrare de bunuri” înseamnă transferul dreptului de a dispune de bunuri corporale în calitate de proprietar. De asemenea, livrare de bunuri mai înseamnă: transferul, printr-un ordin emis de o autoritate publică sau în numele unei autorități publice sau în condițiile prevăzute de lege, al dreptului de proprietate asupra unui bun cu plata unei compensații [articolul 14 alineatul (2) litera (a) din Directiva TVA].

Se poate deduce din aceste dispoziții că energia consumată în mod ilicit poate fi considerată:

- o livrare, și anume transferul dreptului de a dispune de bunuri corporale în calitate de proprietar [articolul 2 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 14 alineatul (1) din Directiva TVA],
- sau transferul dreptului de proprietate, printr-un ordin emis de o autoritate publică sau în numele unei autorități publice sau în condițiile

prevăzute de lege [articolul 14 alineatul (2) litera (a) din Directiva TVA]?

În al doilea rând, *vrederechter* (judecătorul de pace) se întreabă dacă articolul 9 alineatul (1) și articolul 13 alineatul (1) din Directiva TVA permit ca Fluvius, în calitate de organism de drept public, să pretindă plata TVA-ului pentru compensația care îi revine pentru consumul ilicit de energie și, prin urmare, dacă ea este persoană impozabilă în scopuri de TVA pentru acest consum ilicit.

Articolul 9 alineatul (1) din Directiva TVA definește cine este persoana impozabilă în scopuri de TVA, și anume orice persoană care, în mod independent, desfășoară orice activitate economică, indiferent de scopul sau rezultatele activității respective. Exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate este de asemenea considerată „activitate economică”.

Articolul 13 alineatul (1) primul paragraf adaugă că instituțiile publice, inclusiv organismele de drept public, nu sunt considerate persoane impozabile pentru activitățile sau operațiunile în care se angajează ca autorități publice, chiar și atunci când colectează taxe, redevențe, contribuții sau plăți în legătură cu activitățile sau operațiunile respective. Al treilea paragraf nuanțează, într-o anumită măsură, dispoziția precedentă atunci când afirmă că, în orice caz, organismele de drept public sunt considerate persoane impozabile în ceea ce privește activitățile prevăzute în anexa I, cu condiția ca activitățile respective să nu fie efectuate la o scară neglijabilă. Furnizarea de gaz și electricitate intră sub incidența acestei dispoziții.

Se poate deduce din aceste dispoziții că, dacă Fluvius are dreptul la o compensație pentru energia consumată în mod ilicit, ea poate fi considerată persoană impozabilă în sensul articolului 9 alineatul (1) din Directiva TVA deoarece energia consumată în mod ilicit reprezintă urmarea exploatării unui bun corporal în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate?

Și, dacă aceasta este situația, articolul 13 alineatul (1) primul paragraf din Directiva TVA trebuie interpretat în sensul că Fluvius este o autoritate publică și, în caz afirmativ, din articolul 13 alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva TVA rezultă că activitatea economică a Fluvius legată de consumul ilicit de energie este atât de semnificativă încât Fluvius poate fi considerată, în ceea ce privește acest consum, persoană impozabilă în scopuri de TVA.

6 [omissis]

[omissis] [decizia instanței de trimitere]

Decizie

[omissis] [obligarea la compensația pentru energia consumată în mod ilicit]

și, înainte de pronunțarea cu privire la TVA-ul (taxa pe valoare adăugată) solicitat de asociația încărcată cu misiunea Fluvius Antwerpen, trimite această cauză Curții Europene de Justiție, pentru a obține un răspuns la următoarele întrebări preliminare pe care vrederechter (judecătorul de pace) le adresează Curții de Justiție:

„Articolul 2 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE trebuie interpretat în sensul că consumul ilicit de energie reprezintă o livrare de bunuri, și anume transferul dreptului de a dispune de bunuri corporale în calitate de proprietar?”

„În cazul unui răspuns negativ, articolul 14 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/112/CE trebuie interpretat în sensul că consumul ilicit de energie reprezintă o livrare de bunuri, și anume transferul, printr-un ordin emis de o autoritate publică sau în numele unei autorități publice sau în condițiile prevăzute de lege, al dreptului de proprietate asupra unui bun cu plata unei compensații?”

„Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE trebuie interpretat în sensul că, dacă Fluvius are dreptul la o compensație pentru energia consumată în mod ilicit, ea poate fi considerată persoană impozabilă deoarece consumul ilicit reprezintă rezultatul unei «activități economice» a Fluvius Antwerpen, și anume exploatarea unui bun corporal în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate?”

„Dacă articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE trebuie interpretat în sensul că, în cazul consumului ilicit de energie, este vorba despre o activitate economică, articolul 13 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2006/112/CE trebuie interpretat în sensul că Fluvius Antwerpen este o autoritate publică și, în caz afirmativ, articolul 13 alineatul (1) al treilea paragraf trebuie interpretat în sensul că consumul ilicit de energie este rezultatul unei activități a Fluvius Antwerpen care nu este efectuată la o scară neglijabilă?”

[omissis] [formula de încheiere]